

22.5.2013

B7-0237/2013 }
B7-0238/2013 }
B7-0241/2013 }
B7-0242/2013 }
B7-0245/2013 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy polityczne:

Verts/ALE (B7-0237/2013)
PPE (B7-0238/2013)
S&D (B7-0241/2013)
ALDE (B7-0242/2013)
GUE/NGL (B7-0245/2013)

w sprawie Indii: stracenie Mohammada Afzala Guru i wynikające stąd konsekwencje
(2013/2640(RSP))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Eija-Riitta Korhola, Elmar Brok, Cristian Dan Preda, Filip Kaczmarek, Bernd Posselt, Philippe Boulland, Jarosław Leszek Wałęsa, Bogusław Sonik, Tunne Kelam, Roberta Angelilli, Elena Băsescu, Anne Delvaux, Anna Záborská, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Giovanni La Via, Eduard Kukan, Sari Essayah, Jean Roatta, Petri Sarvamaa, Monica Luisa Macovei, Mairead McGuinness, Krzysztof Lisek
w imieniu grupy PPE
Véronique De Keyser, Ana Gomes, Liisa Jaakonsaari, Mitro Repo, Joanna Senyszyn, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Pino Arlacchi, María Muñoz De Urquiza, Antigoni Papadopoulou
w imieniu grupy S&D

RC\937211PL.doc

PE509.850v01-00 }
PE509.851v01-00 }
PE509.854v01-00 }
PE509.855v01-00 }
PE509.858v01-00 } RC1

Graham Watson, Phil Bennion, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Louis Michel, Marietje Schaake, Alexander Graf Lambsdorff, Leonidas Donskis, Marielle de Sarnez, Ramon Tremosa i Balcells, Sonia Alfano, Izaskun Bilbao Barandica, Sarah Ludford, Kristiina Ojuland, Robert Rochefort, Hannu Takkula

w imieniu grupy ALDE

Karima Delli, Barbara Lochbihler, Jean Lambert

w imieniu grupy Verts/ALE

Marie-Christine Vergiat

w imieniu grupy GUE/NGL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Indii: stracenie Mohammada Afzala Guru i wynikające stąd konsekwencje (2013/2640(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 62/149 z dnia 18 grudnia 2007 r. wzywającą do wprowadzenia moratorium na stosowanie kary śmierci oraz rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 63/168 wzywającą do wdrożenia rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ 62/149, przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ dnia 18 grudnia 2008 r.,
 - uwzględniając deklarację końcową przyjętą na 4. Światowym Kongresie Przeciw Karze Śmierci w Genewie w dniach 24–26 lutego 2010 r., w której wezwano do powszechnego zniesienia kary śmierci,
 - uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ w sprawie moratorium na stosowanie kary śmierci z dnia 11 sierpnia 2010 r.,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie zniesienia kary śmierci, zwłaszcza rezolucję z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie inicjatywy na rzecz natychmiastowego moratorium na karę śmierci¹,
 - uwzględniając wniosek czternastu emerytowanych sędziów Sądu Najwyższego Indii i innych wysokich sądów, złożony w lipcu 2012 r. na ręce prezydenta Indii i zawierający apel o zamianę kary śmierci na inną karę w przypadku trzynastu więźniów, gdyż w ciągu ostatnich dziewięciu lat wyroki te zostały mylnie utrzymane w mocy przez Sąd Najwyższy,
 - uwzględniając Światowy Dzień przeciwko Karze Śmierci oraz Europejski Dzień przeciwko Karze Śmierci obchodzony 10 października każdego roku,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Mohammad Afzal Guru został skazany na śmierć w 2002 r. po otrzymaniu wyroku skazującego za konspirację w związku z atakiem na parlament Indii w grudniu 2001 r. oraz stracony przez władze Indii w dniu 9 lutego 2013 r.;
- B. mając na uwadze, że kara śmierci jest najokrutniejszą, nieludzką i upokarzającą karą, która narusza prawo do życia zapisane w Powszechnej deklaracji praw człowieka;
- C. mając na uwadze, że 154 kraje na świecie zniosły karę śmierci de iure lub de facto; mając na uwadze, że przedstawiając swoją kandydaturę do miejsca w Radzie Praw Człowieka ONZ przed wyborami w dniu 20 maja 2011 r., Indie zobowiązały się do przestrzegania najwyższych standardów promowania i ochrony praw człowieka;
- D. mając na uwadze, że w listopadzie 2012 r. Indie zniosły trwające osiem lat nieoficjalne moratorium na wykonywanie egzekucji, kiedy straciły Ajmala Kasaba, skazanego za udział

¹ Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, s. 775.
RC\937211PL.doc

PE509.850v01-00 }
PE509.851v01-00 }
PE509.854v01-00 }
PE509.855v01-00 }
PE509.858v01-00 } RC1

w atakach w Mumbaju w 2008 r.;

- E. mając na uwadze, że krajowe i międzynarodowe organizacje praw człowieka zgłosiły poważne zastrzeżenia dotyczące uczciwości procesu Afzala Guru;
- F. mając na uwadze, że 1 455 więźniów w Indiach oczekuje obecnie na wykonanie kary śmierci;
- G. mając na uwadze, że mimo wprowadzenia godziny policyjnej w dużych częściach Kaszmiru znajdujących się w rękach administracji indyjskiej po śmierci Afzala Guru miały miejsce protesty;
 - 1. ponownie podkreśla swój stały sprzeciw wobec kary śmierci bez względu na okoliczności i po raz kolejny wzywa do niezwłocznego wprowadzenia moratorium na jej wykonywanie w państwach, w których karę śmierci wciąż się stosuje;
 - 2. potępia przeprowadzoną skrycie przez rząd Indii egzekucję Afzala Guru w więzieniu Tihar w Nowym Delhi w dniu 9 lutego 2013 r. na przekór zauważalnej na całym świecie tendencji do znoszenia kary śmierci oraz wyraża ubolewanie, że żona ani inni członkowie rodziny Afzala Guru nie zostali poinformowani o zbliżającej się egzekucji ani o pogrzebie;
 - 3. wzywa rząd Indii do zwrócenia ciała Afzala Guru jego rodzinie;
 - 4. wzywa władze Indii do stosowania się do najwyższych krajowych i międzynarodowych standardów sądowych we wszystkich procesach i postępowaniach sądowych oraz do udzielania niezbędnej pomocy prawnej wszystkim więźniom i osobom sądzonym;
 - 5. ubolewa nad śmiercią trzech młodych Kaszmirczyków po protestach przeciwko straceniu Afzala Guru; wzywa siły bezpieczeństwa do umiaru w stosowaniu siły wobec pokojowo nastawionych demonstrantów;
 - 6. pilnie wzywa rząd Indii do niezatwierdzania w przyszłości nakazów wykonania kary śmierci;
 - 7. wzywa rząd i parlament Indii do przyjęcia przepisów prawnych wprowadzających stałe moratorium na wykonywanie egzekucji z myślą o zniesieniu kary śmierci w niedalekiej przyszłości;
 - 8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu Wspólnoty Narodów, sekretarzowi generalnemu ONZ, przewodniczącemu Zgromadzenia Ogólnego ONZ, wysokiemu komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. praw człowieka, a także prezydentowi, rządowi i parlamentowi Indii.